

Sygn. akt VI K 134/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Arkadiusz Rodziewicz

Protokolant Bogumiła Matras

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy Blanki Uracz

po rozpoznaniu dnia 17 kwietnia 2014 roku i 15 maja 2014 roku sprawy karnej

P. Z. urodzonego (...) w Ś., syna S. i Z. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 lutego 2014 roku w miejscowości B. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (I bad. – 0,89 mg/l; II bad. – 0,91 mg/l; III bad. – 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym z płuc powietrzu) kierował motorowerem marki H. nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 września 2006 roku sygn. akt VI K 824/06 za czyn z art. 178 a §1 kk, z dnia 6 sierpnia 2008 roku sygn. akt VI K 544/08 za czyn z art. 178 a §1 kk, z dnia 20 maja 2011 roku sygn. akt VI K 210/11 za czyn z art. 244 kk w zw. z art. 178 a §4 kk w zw. z art. 11§2 kk,

tj. o czyn z art. 178 a §4 kk

I. oskarżonego **P. Z.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178 a §4 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat 4 (czterech),

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lutego 2014 roku oskarżony P. Z. spożywał alkohol w postaci wódki i piwa. Następnie jako kierujący wsiadł na motorower marki H. o nr rej. (...) i podjął nim jazdę. Wraz z oskarżonym ww. motorowerem, jako pasażer, jechał jego brat A. Z..

O godz. 20³⁵, w miejscowości B., na drodze (...), oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej. Od oskarżonego czuć było wyraźną woń alkoholu, dlatego też policjanci zbadali stan jego trzeźwości. Okazało się, że posiada on 0,89 mg/l (I badanie o godz. 20⁵²), 0,91 mg/l (II badanie o godz. 21¹⁴) i 0,90 mg/l (III badanie o godz. 21²⁶) alkoholu w wydychanym powietrzu. Pasażer A. Z. również był nietrzeźwy.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 8v-9, 20v-21, 31v-32

- protokoły użycia alkometru, k. 3, 4

P. Z. ma 33 lata (ur. (...)), jest kawalerem, ojcem dwójki niepełnosprawnych dzieci, które wraz z konkubiną pozostają na jego utrzymaniu. Ma podstawowe wykształcenie, pracuje i osiąga miesięczny dochód w deklarowanej wysokości 1.500 zł. P. Z. ma pozytywną opinię w miejscu zamieszkania.

Oskarżony był dotychczas trzykrotnie karany przez Sąd Rejonowy w Świdnicy:

1. wyrokiem z dnia 25 września 2006 roku, sygn. akt VI K 824/06, za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka,
2. wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2008 roku, sygn. akt VI K 544/08, za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka oraz
3. wyrokiem z dnia 30 maja 2011 roku, sygn. akt VI K 210/11, za czyn z art. 244 kk i art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby.

Dowód:

- dane osobopoznawcze, k. 8-8v, 31
- dane o karalności, k. 10-12
- odpisy wyroków, k. 15, 16, 17
- kwestionariusz wywiadu środowiskowego, k. 37
- karty informacyjne leczenia szpitalnego, k. 38-39, 40-41
- orzeczenie o niepełnosprawności, k. 42

Oskarżony P. Z. w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie przed Sądem, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchany w charakterze podejrzanego wyjaśnił zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Wyraził żal i skruchę. Na rozprawie przed Sądem oskarżony skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień. Podtrzymał jednocześnie te złożone uprzednio. Odpowiadając na pytania oświadczył, że alkoholu nie spożywał od dłuższego czasu, ale dał się namówić. Nie miał jak się dostać do domu i myślał, że go nie złapią.

- ***wyjaśnienia oskarżonego P. Z., k. 8v-9, 20v-21, 31v-32***

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając materiał dowodowy zebrany w sprawie uznać należy, że sprawstwo oskarżonego P. Z. w przedmiocie zarzucanego mu czynu nie może budzić wątpliwości.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd oparł na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, a w szczególności na wyjaśnieniach przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu oskarżonego. Oskarżony opisał okoliczności dotyczące zdarzenia zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Potwierdziły je ujawnione i zaliczone w poczet dowód dokumenty.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów, uznać zatem należy, iż oskarżony kierując motorowerem marki H. będąc w stanie nietrzeźwości w dniu 14 lutego 2014 roku po drodze publicznej, swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art. 178a § 4 kk. Oskarżony w chwili zatrzymania przez

funkcjonariuszy Policji prowadził bowiem pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 0,89 mg/l (I badanie o godz. 20⁵²), 0,91 mg/l (II badanie o godz. 21¹⁴) i 0,90 mg/l (III badanie o godz. 21²⁶) alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zgodnie z przepisem art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tą wartość. W przypadku P. Z. zawartość alkoholu we krwi ponad trzykrotnie przekroczyła powołany wcześniej poziom.

Trasa, którą poruszał się oskarżony, tj. droga (...) w B. niewątpliwie spełnia kryteria stanowiące drogę w rozumieniu art. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602 z późniejszymi zmianami). Wspomniany pojazd, który bezsprzecznie należy do kategorii pojazdów mechanicznych, oskarżony prowadził zatem w ruchu lądowym.

W ocenie Sądu niewątpliwa jest też umyślność występkę popełnionego przez oskarżonego P. Z.. Ten przyznał bowiem na rozprawie przed Sądem, że podejmując jazdę – po uprzednim spożyciu alkoholu – myślał, że nie zostanie zatrzymany.

W tym stanie rzeczy nie ulega wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem w pełni zrealizował wszystkie znamiona występkę z art. 178a § 4 kk.

Kwalifikacja prawna czynu oskarżonego nie budzi wątpliwości, gdyż był on wcześniej trzykrotnie prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Uznając zatem P. Z. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu na podstawie przepisu art. 178a § 4 kk karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk oraz art. 58 § 1 kk, stąd też jako okoliczność obciążającą przyjął wcześniejszą karalność oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą przyjął wyrażoną w przyznaniu się do winy skruchę i okoliczność, że oskarżony poruszał się motorowerem, czyli pojazdem wprowadzonym mechanicznie, ale takim który ze względu na masę jak i możliwość osiągnięcia prędkości, w zakresie energii kinetycznej jest bardziej zbliżony do roweru niż do motocykla czy też samochodu osobowego. Tym samym prowadzenie takiego pojazdu mechanicznego z założenia powoduje znacznie mniejsze zagrożenie dla innych użytkowników drogi a odpowiedzialność karna powinna oscylować w dolnych granicach zagrożenia zwłaszcza że prowadzenie pojazdu zbliżonego rodzajowo tj. roweru nie jest obecnie przestępstwem tylko wykroczeniem z art. 87 § 1a kw.

Nawiązując do społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony Sąd wziął pod uwagę powyższe okoliczności i doszedł do wniosku, że szkodliwość społeczna jego czynu niewątpliwie wystąpiła w stopniu większym niż znikomy.

Dokonując ogólnej oceny wymierzonej oskarżonemu kary należy stwierdzić, że w pełni zaspakaja ona potrzeby w zakresie realizacji tak dyrektywy prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Orzeczona kara jest konieczna, a zarazem wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, skutecznie uzmysłowi oskarżonemu naganność jego postępowania, a jednocześnie będzie stanowiła bodziec do zmiany jego zachowań. Orzeczona kara w należyty sposób realizują także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, albowiem jest dowodem tego, iż organy wymiaru sprawiedliwości nie traktują sprawców szczególnie szkodliwych społecznie przestępstw w sposób pobłażliwy, lecz reagują prawidłowo, stanowczo takim czynom przeciwdziałając.

Wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności pozwolił Sądowi rozważyć możliwość skorzystania z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, jako że spełniona została przesłanka formalna do zawieszenia jej wykonania, wyrażająca się orzeczeniem kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej dwóch lat.

W pierwszej kolejności wymaga podkreślenia, że w świetle art. 69 § 1 kk zasadniczą przesłanką decydującą o tym czy kara w danej wysokości ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy, a więc rozstrzygnięcie o zawieszeniu musi znajdować uzasadnienie przede wszystkim w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. Tak więc merytorycznie najistotniejszym warunkiem jej orzekania jest dodatnia prognoza oparta na właściwościach i warunkach osobistych sprawcy (zob. wyrok SN z dnia 10 maja 1995 roku, II KRN 28/95).

Oskarżony nie po raz pierwszy stanął przed Sadem za przestępstwo. Był on już trzykrotnie karany sędownie za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Oskarżony wykazał, że ma lekceważący stosunek do poszanowania prawa i orzeczeń Sądu, a tym samym nie sposób było wysnuć wobec niego żadnej pozytywnej prognozy kryminologicznej. Dlatego należało uznać, że jedynie dolegliwość związana z wykonywaniem kary pozbawienia wolności może wykazać oskarżonemu naganność jego postępowania oraz skłonić go do przestrzegania porządku prawnego. Orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłoby wyrazem niczym nieuzasadnionej pobłażliwości i świadczyłoby o słabości wymiaru sprawiedliwości. Dlatego należało uznać, że jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania może spełnić swoje cele wobec oskarżonego.

Sytuacja rodzinna oskarżonego może co najwyżej skutkować późniejszym odroczeniem wykonania kary albowiem oskarżony w momencie popełnienia przestępstwa doskonale wiedział, że ma na utrzymaniu dwoje niepełnosprawnych dzieci.

Na mocy art. 42 § 2 kk orzeczono o obligatoryjnym zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat, który to czas będzie wystarczającym i koniecznym, aby wyeliminować z ruchu drogowego osoby nie dającej obecnie gwarancji bezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu i ewentualnie ponownie przystosuje oskarżonego do bezpiecznego w nim uczestnictwa.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto w oparciu o art. 624 § 1 kpk skoro została orzeczona bezwzględna kara pozbawienia wolności, a i oskarżony nie mógł ich ponieść z uwagi na swoją sytuację rodzinną i materialną.